

İslam Dünyası Halkıyla Savaşırken Ramazanı Yaşamak

– M.Nihat Malkoç · 18 Ağustos 2011

M.NİHAT MALKOÇ

Ramazan huzur atmosferidir, on bir ay boyunca Müslümanların yolunu gözlediği gül yüzlü sevgilidir. Yüreklerin bayram yerine döndüğü müstesna bir zaman dilimidir o... Gönül mumumuzun yandığı aydır ramazan... Cennet kapılarının ardına kadar açıldığı, cehennem kapılarının kapandığı, şeytanların zincire vurulduğu mübarek bir gül devridir ramazan...

Zaman bizi her yıl ramazana taşıyor. Ramazan, müminlerin çocuklar gibi şen olduğu, coşku ve heyecandan yerinde bile duramadığı aydır. Fakat bu huzur ve sevinç her zaman mümkün olmuyor. Bu mübarek ramazanda bir yanımız şen, bir yanımız buruktur.

Biz altı asrı aşkın bir zaman boyunca dünyaya adaletle hükmeden şanlı bir devletin, Osmanlı'nın mirasçlarıyız. Ceddimizin bize emanet bıraktığı ahlakî mirası hakkıyla muhafaza edemedik. Ne yazık ki onlara layık nesiller olmadık. Bugünkü yaşantımıza baktığımızda İslamî hassasiyetlerden uzak olduğumuz görülür. Biz isterdik ki onlara layık nesiller olalım, her birimiz bir alperen olarak yaşayalım, çocuklarımızı da öyle yetiştirelim.

Osmanlı Devleti üç kıtaya adaletle hükmetmişti. "İnsanı yaşat ki devlet yaşasın" anlayışını kendisine şiar edinmişti. Onların şanlı izini kendimize iz edemedik. Ahlakî değerlerimiz erozyona uğradı. Şanlı geçmişimizi hakkıyla ve layıkıyla geleceğe taşıyamadık. Batı'yla Doğu arasında, tabir caizse arafta kaldık. Maddiyat çukurlarına sürüklendik, ne yazık ki bizi biz yapan manadan uzak kaldık. Böyle olunca da bir türlü kendimiz kalamadık. Birlik ve beraberlikten kopunca çil yavrusu gibi dağıldık. Mukaddes değerlerimizden uzaklaşarak popüler kültüre teslim olduk. Tarihî şahsiyetlerimizi çoktan unuttuk. Şimdilerde ne yazık ki birkaç yeni yetmenin peşinden gidiyor yarının teminatı olarak gördüğümüz gençlerimiz...

Müslüman'ın kılavuzu Kur'an ve sünnettir. Fakat Kur'an'ı ve sünneti hayatımızın merkezine koyamadık. İnançlarımızı doğru dürüst yaşayamadığımız için, bir noktadan sonra yaşadıklarımıza inanmaya başladık. "İ'lây-i Kelimetullah" yolunda daim ve sabit kalamadık. Kimliğimizi unutup ecnebi kimliklerle dolaşma gafletine, hatta dalaletine düştük. Göğümüzdeki hilali çaldılar, karanlık gecelere mahkûm olduk. Güneşimizi çaldılar, aylar zemheriye döndü. Mevsimler içerisinde baharımızı çaldılar, kışlara müebbet mahkûm olduk.

Bizler ülke olarak ramazanı huzur ve refah içerisinde idrak ediyoruz ama dünya Müslümanları, kardeşlerimiz tarifi imkânsız acıları yaşıyor. Müslüman coğrafyası sözde Müslüman liderlerin zorbalıkları

altında inim inim iniyor. Mısır'da başlayan özgürlük ateşi, Libya'ya, en son olarak da Suriye'ye sıçradı. Sözü ettiğimiz ülkelerin kukla ve çakma liderleri kendi halklarıyla savaşıyor. Mübarek ramazan ayında Müslüman coğrafyasında kan oluk oluk akıyor. Kanı akan da, kan akıtan da Müslüman olunca insanın içi daha da acıyor.

Sefalet, esaret, zulüm, kan ve gözyaşı kelimeleri İslam dünyasını çağırıştırır oldu. Küresel güçler İslam dünyasını esaret altına aldı. O İslam dünyasının bugünkü idarecilerinin çoğu Batı ülkelerinde ve ABD'de okudular, beyinleri buralarda yıkandı. Bu devşirme zihniyetli idareciler kendi halklarını hep potansiyel tehlike olarak gördüler. Onun içindir ki onları her fırsatta güç kullanarak sindirdiler. Bugün yaptıkları da bunun ağırlaştırılmış halidir.

Müslümanlar, Batılılar tarafından uzun yıllarca sömürüldü, geri bırakıldı. Dini yozlaştırarak Kur'an'dan ve sünnetten uzaklaştırdılar. Ortadoğu'nun ceberut idarecileri kanun dinlemediler, iki dudakları arasından çıkan her sözü kanun saydılar. Bu abus idareciler halkın zenginlik ve refah içerisinde olmasını hiç istemediler. Çünkü halkın geçim sıkıntısı gibi şahsî sıkıntılarla boğuşmalarını istediler. Karnı tok sırtı pek kişilerin yarın demokrasi ve özgürlük isteyeceklerini bildikleri için vatandaşların mamur bir hayat yaşamalarına müsaade etmediler.

Ortadoğu, yer altı zenginlikleri bakımından dünyada başı çekiyor. Burada doğalgaz ve petrol su gibi akıyor. Durum böyle olsa da bu zenginlik ve refah bir türlü halka yansımıyor.

Dünyadaki Müslümanlar çil yavrusu gibi dağılmış, ümmet şuuru zihinlerden silinmiş. Böyle bir ortamda ramazanın o doyumsuz hazzını ne yazık ki doyasıya yaşayamıyoruz.